

UZVARA PĀR ĻAUNĀ SPĒKIEM

SABATA PĒCPUSDIENAI

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Ef.1:18-22, Rom. 8:26-39, Jēk. 4:7, 1. Pēt. 5:6-10, Lūk. 10:1-20, Ap. d. 5:12-16.

ATMIŅAS PANTS:

„Nē, visās šinīs lietās mēs pārpārim paliekam uzvarētāji Tā spēkā, kas mūs milējis.” (Rom.8:37)

GALVENĀ DOMA:

Kristū mums ir uzvara pār visām varām, kas mūs apspiež.

Dažās pasaules daļās reliģija pamatā ir spēka avots, ko neuzskata par neko citu kā vien veidu, kā palīdzēt cilvēkam tikt galā ar ikdienas dzīves izaicinājumiem. Piemēram, kristīgais viedoklis par glābšanu no grēka daudzās tradicionālajās reliģijās ir svešs. Šajās vietās pastāv risks, ka kristietība var tikt uzskatīta galvenokārt par līdzekli, kas palīdz atrisināt ikdienas dzīves problēmas.

Lai gan kristīgajam dzīvesveidam, protams, ir daudzas praktiskas priekšrocības, mums vienmēr ir jāatceras, ka kristietība skatās uz dzīvi kā no „citas pasaules”. Kristietība aiz materiālās pasaules redz citu realitātes dimensiju. Svarīgas ir abas valstības un abi valdošie spēki, kuri darbojas viens otram pretī. Cik pateicīgi mēs varam būt par uzvaras apsolījumiem abās valstībās!

Mēs vēlreiz uzsveram, ka aptverošajam stāstam par lielo cīņu starp Kristu un sātanu vajadzētu veidot pamatu mūsu izpratnei par pasauli un par mūsu kā kristiešu vietu tajā. Šajā konfliktā kristietība nepamet savus sekotājus pretējo spēku žēlastībā. Tieši pretēji, Kristū mums ir dots apsolījums uzvarai pār šiem spēkiem.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 10. novembrī.

PLATFORMA MŪSU UZVARAI

Kristietim nebūtu cerības uzvarēt ļaunā spēkus, ja tam nebūtu radīta platforma. Iepriekšējās nedēļas pētījumos mēs noskaidrojām, ka Kristus ar Savu nāvi pie krusta un augšāmcelšanos no kapa ieguva uzvaru pār visa veida ļaunajām un bezdievīgajām „varām”. Pavisam reāli šo spēku atmaskošana un atbrūošana ir noteikusi tiem zināmas robežas. Fakts, ka „varas” ir noliktas pakļautībā, rada pamatu kristieša uzvarai.

Izpēti Ef. 1:18-22! Pāvils lūdz par Efezas kristiešu acu apgaismošanu. Saskaņā ar Pāvilu, ko Kristus izdarīja mūsu labā? Kā mēs saprotam šos vārdus lielās cīņas kontekstā? Kas mums šeit ir apsoliņš? Kā mēs padarām šos apsoliņumus reālus savā dzīvē? _____

Pāvils lūdz, lai pār kristiešiem nāk jauna un dziļa apgaismība. Kad tas būs noticis, viņu dzīves būs pildītas ar kristīgo cerību. Viņi vairāk iepazīs savas priekšrocības kā Dieva mantinieki un no pieredzes pazīs Dieva spēku savā dzīvē – spēku, kas ir tikpat varens kā tas, kas uzmodināja Jēzu no mirušajiem.

Ievēro īpaši Ef. 1:20-22. Ko no šiem apsoliņumiem mēs varam pieprasīt sev un savai cīņai ar varām, kas ir spēcīgākas par mums? _____

Kristus krustā sišanas un augšāmcelšanas rezultātā visas lietas, tai skaitā valdības un varas, darbojas pakļautībā Viņam. Patiešām, ir radīta platforma, lai mums būtu iespējams uzvarēt visus, kas garīgi mūs apspiež.

Izlasi šodienas Bībeles pantus. Ko tu vari paņemt no tiem savai dzīvei, neskatoties uz to, kādas cīņas tu šobrīd piedzīvo? Pārdomā, kas šeit ir pateikts un kas mums ir apsoliņš Kristū. Kā tas no tīri teoloģiskas teorijas var kļūt par realitāti tavā dzīvē? _____

UZVARAS CERĪBA

Platforma nav radīta tikai tāpēc, lai kristietim būtu iespēja uzvarēt jaunā spēkus. Bībele skaidri dod mums cerību, ka mēs tos uzvarēsim.

Izpēti Rom. 8:26-39. Ko Pāvils šeit cenšas pateikt? Kādi ir iemesli, ko Pāvils min, kāpēc kristietim vajadzētu raudzīties nākotnē ar uzticību? Izlasi visus brīnišķīgos apsolījumus un iedrošinājuma vārdus, kas atrodami šajos pantos. Kā mēs varam tos pieņemt, tos, kas ir vairāk nekā tikai teoloģija, kaut kas vairāk, nekā tikai kaut kas, kas jauki izklausās, un dzīvot saskaņā ar skaidrajām Dieva Vārda mācībām, kas šeit ir atklātas? _____

Rom. 8:29, 30 bieži ir bijis iemesls diskusijai par iepriekšnolemtību. Bet patiesībā šie panti tiek rakstīti lielā apsolījuma kontekstā. Pāvils min vismaz divus skaidrus iemeslus, kāpēc kristietim vajadzētu paļauties uz Kungu. Pirmkārt, Gars palīdz mums pārbaudījumos un „vaidos”. Otrkārt, saskaņā ar Dieva mūžīgo nolūku, visas lietas, tai skaitā pārbaudījumi, veicina kristieša mūžīgo labklājību (nav svarīgi, cik grūti šobrīd to ieraudzīt). Uzticēties Dievam grūtībās patiešām ir svarīga daļa no tā, ko nozīmē dzīvot ticībā, nevis skatīšanās.

29., 30. pants parāda, kā Pāvils pamato uzticību, kas izteikta 28. pantā. Šajos pantos viņš parāda, kā pie tiem, kas Viņu mīl, tiek īstenots Dieva nolūks – nodoms, kas ietver visus glābšanas procesus.

Kā Pāvila arguments par labu kristieša uzticībai sasniedz kulmināciju 31.-34. pantā? Īpaši pievērs uzmanību 31. pantam. Ko mēs no šī panta varam paņemt savai personīgajai dzīvei lielās cīņas kontekstā? _____

Rom. 8:35-39 min veselu rindu pārdzīvojumu, kuros kristietis var gūt uzvaru. Ievēro, ka sarakstā iekļautas arī „valdības un varas”. Pāvila visaptverošais saraksts norāda, ka universā nav nekā tāda, pār ko kristietis, pateicoties Jēzum, nevarētu gūt uzvaru.

KRISTIEŠI PRET VELNU

Izlasi Jēk. 4:7. Kāds skaidrs apsolījums ir dots tam, kas nostājas pret velnu? Kā mums ir iespējams pastāvēt pret spēku, kas ir tik daudzkārt stiprāks par mums? Skat. arī 5. Moz. 4:4. _____

Kristietis nav bezpalīdzīgs upuris, kas atkarīgs no velna žēlastības (vai tu vari šeit arī ieraudzīt, kāpēc ir tik svarīgi burtiski saprast sātana un kritušo eņģeļu realitāti?). Tomēr kristietis nav tik daudz aicināts celties, lai uzsāktu cīņu pret sātanu, bet ieņem nostāju pret viņu. Vārds, kas tulkots kā „stāties pretim”, grieķu valodā ir „anthistemi”, kas nozīmē „ieņemt nostāju pret kaut ko”. Tā ir attieksme, ko ieņem kristietis un kas liek velnam bēgt. Šai attieksmei ir jābūt tādai, kas pilnībā pakļaujas Jēzum – vienīgajam, kam ir spēks likt velnam bēgt no mums.

Izpēti 1. Pēt. 5:6-10. Kāds apsolījums ir dots kristietim, sastopoties ar ienaidnieku, kas ir aprakstīts kā „rūcošs lauva”, kas meklē, ko var aprīt? Kā šie panti palīdz mums saprast Jēkaba rakstīto? Skat. arī Ef. 4:27 un 6:11. _____

Pēteris rakstīja šos vārdus, lai pamācītu kristiešus, kas cieš vajāšanas. Acīmredzot viņš zināja, ka aiz vajāšanām, ko piedzīvoja viņa lasītāji, slēpās pats sātans. Apustulis bridināja savus lasītājus, lai viņi stājas pretī velnam. Šeit Pēteris, tāpat kā Jēkabs, izmanto vārdu „anthistemi”, bet tam pievieno apstākļa vārdu „stereoī” (stipri un spēcīgi). Ar to viņš norāda, ka velns bēg no tiem, kas ieņem pārliecinošas un stingras pozīcijas pret viņa uzbrukumiem. Ar glēvu attieksmi nepietiek. Vēl joprojām Pēteris zina, ka, neskatoties uz nelokāmo nostāju, ciešanas var kādu laiku turpināties. Bet Dievs pats kristietī veidos, pilnveidos, stiprinās un nostabilizēs (1. Pēt. 5:10).

Nevienā no šeit dotajiem apsolījumiem mums nav apsoluta brīvība no ciešanām, vai ne? Kurš kristietis gan tās nepazīst! Mēs kā cilvēki, šķiet, šajā pasaulē esam lemti ciešanām. Kā ticība var mums palīdzēt sāpēs un pārdzīvojumos? _____

UZVARAS PIEMĒRI

Līdz šim Bībele mums ir atklājusi cerību un uzvaras apsolījumus, kādi var būt kristietim. Bez šiem Bībelē ir arī aprakstīti reāli piemēri kristiešu uzvarai pār ļaunā spēkiem. Sāksim ar piemēriem no pirmo mācekļu dzīves, ko Jēzus bija izsūtījis kalpošanas darbā.

Izlasi Mat. 10:1-8; Marka 6:7, 12, 13; Lūk. 10:1-20. Pārdomā, kāds uzdevums šiem cilvēkiem bija uzticēts! Kā šie panti ir jāsaprot lielās cīņās kontekstā? Ko šie panti šodien saka mums, kas esam aicināti nest pasaulē vēsti par Jēzu? _____

Interesanti, ka tad, kad Jēzus izsūtīja divpadsmit mācekļus, lai pasludinātu Dieva valstības evaņģēliju, Viņš uzskatīja par svarīgu piešķirt viņiem spēku pār dēmoniem un nešķīstiem gariem. Tas nav nekāds pārsteigums, jo pareiza evaņģēlija sludināšana ir saistīta ar šādu spēku atmaskošanu. Pasludinot evaņģēliju, varēja sagaidīt to atklāšanos, tāpēc bija nepieciešams dot šiem divpadsmit varu pār tiem. Kad šie divpadsmit mācekļi izgāja sludināt, ļaunie spēki pavisam noteikti atklājās, un tieši tikpat noteikti daudzi dēmoni un ļaunā gari tika izdzīti.

Cik varam saprast no pierakstītā, Jēzus ar īpašu pavēli neuzticēja 70 mācekļiem izdzīt dēmonus. Skat. Lūk. 10:9. Tomēr šis ir misijas aspekts, kas, šķiet, sajūsmināja šos septiņdesmit visvairāk (Lūk. 10:17). Ar prieku šie mācekļi ziņoja, ka tad, kad viņi izgāja sludināt valstības evaņģēliju, dēmoni viņiem ir padevušies. Protams, viņi saprata, ka tas bija Jēzus spēks, kas caur viņiem darbojās un padarīja to iespējamu.

Lai gan par šiem pantiem un par to, kā tos vajadzētu saprast mūsdienās, var daudz diskutēt un debatēt, svarīgākais ir tas, ka mums kā kristiešiem, kas ir aicināti pasludināt evaņģēliju pasaulei, caur Kristu ir dots spēks to darīt.

Izlasi Lūk. 10:20. Ko svarīgu mums vajadzētu paņemt savai dzīvei no šiem Jēzus vārdiem? Kā Viņa atbilde parāda, ko mums savā dzīvē vajadzētu uzskatīt par svarīgu? Kā mēs varam būt droši, ka mums ir šis pareizais uzsvars? _____

UZVARAS PIEMĒRI

(Apustuļu darbu grāmata)

Piemēri par uzvaru pār dēmoniskajiem spēkiem, ko mēs aplūkojam vakar, notika laikā, kad Kungs dzīvoja virs zemes. Bet uzvaras nekādā gadījumā nebija ierobežotas šajā laikā. Apustuļu darbu grāmatā mēs atrodam, ka Jēzus sekotāju uzvaras pār dēmoniskajiem spēkiem turpinās.

Protams, tam nevajadzētu būt pārsteigumam, ņemot vērā visus apsolījumus, ko Jēzus atstāja saviem sekotājiem par Svēto Garu, kas būs ar viņiem, kad Viņš pats būs aizgājis (skat., piemēram, Jāņa 14:16).

Tajā pašā laikā, lai gan lielā cīņā starp Kristu un sātanu tika atrisināta pie krusta, tā plosīsies līdz pat laika galam. Tā Kristus sekotājiem arī tad, kad Viņš ir aizgājis, jāiesaistās konfliktā, īpaši cenšoties izpildīt uzdevumu pasludināt evaņģēliju.

Izlasi sekojošos piemērus dažām no šīm uzvarām pār ļaunā spēkiem. Kādu mācību mēs varam gūt no tiem tagadējā laika misijas un liecināšanas kontekstā?

Ap. d. 5:12-16 _____

Ap. d. 3:1-11 _____

Ap. d. 16:16-18 _____

Ap. d. 16:16-18 apraksta neparastu gadījumu. Kad jaunā verdzene piemin „visaugstāko Dievu”, viņas vārdi izsaka lielu patiesību. Pāvils tomēr neņem to vērā. Viņš redz, kas patiesībā notiek. Pārdabiskie spēki, ar kuru palīdzību viņa pelnīja naudu saviem saimniekiem, nebija no Kunga, un Pāvils to zināja. Kad viņa izsaucās, ka šie vīri ir „visaugstākā Dieva kalpi”, viņa nerunāja par patieso Dievu, bet visticamāk par kānaāniešu dievu, ko arī sauca par „Elyon” (visaugstākais). Ievēro, cik viegli maldi var lielā mērā aizstāt patiesību, vienkārši lietojot noteiktus vispārējus terminus!

Izlasi vēlreiz Ap. d. 5:12-16 un īpaši pārsteidzošos vārdus par cilvēkiem, kas cerēja, „kaut viņa ēna kādu no tiem apēnotu”. Kādu brīdinājumu tam vajadzētu saturēt jebkuram kristietim, kas strādā Kungam, īpaši ja viņa darbs tiek uzskatīts par „veiksmīgu”?

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Izlasi E. Vaitas grāmatā „Laikmetu ilgas” nodaļu „Jūsu sirdis lai neizbīstas”, 662.-680. lpp., grāmatā „Ticība un darbi” nodaļu „Kristus taisnības piešķiršana”, 93. lpp., „Izmeklētas vēstis” 3. sēj., nodaļu „Zinātne un atklāsme”, 310. lpp.

„Jēzus guva uzvaru ticībā un pašāvivībā uz Dievu, un ar apustuļa vārdiem Viņš mums iesaka: ‘Tad nu padodieties Dievam, stāieties pretim velnam, un viņš bēgs no jums. Tuvojieties Dievam, tad Viņš tuvosies jums.’ (Jēk. 4:7, 8) Mēs paši nespējam sevi pasargāt no kārdinātāja varas. Viņš cilvēku ir uzvarējis, un, kad mēs mēģinām pastāvēt savā spēkā, tad kļūstam par viņa viltību upuri, bet ‘Kunga vārds ir stipra pils; taisnais dodas turp un top pasargāts’ (Sal. pam. 18:10). Sātans dreb un bēg no visvājākās dvēseles, kas meklē patvērumu, piesaukdama šīs varenās Personas vārdu.” (Elena Vaita “Laikmetu ilgas”, 130., 131. lpp.)

“Svētā Gara visvarenais spēks ir ikvienas nožēlas pilnas dvēseles Aizstāvis. Nevienam, kas grēku nožēlā un ticībā lūgs pēc aizsardzības, Kristus neļaus nonākt ienaidnieka varā. Pestītājs stāv klāt pie savējiem, kad tie tiek kārdināti un pārbaudīti. Kopā ar Viņu nav iespējama neveiksme, zaudējums vai sakāve, jo, pateicoties Viņa spēkam, mēs spējam visas lietas. Kad uzbrūk kārdināšanas un pārbaudījumi, negaidiet, kamēr visas grūtības nokārtojas, bet raugieties uz Jēzu, savu Palīgu.”

“Ir kristieši, kas pārāk daudz domā un runā par sātana varu. Tie domā par savu pretinieku, tie piemin viņu savās lūgšanās, tie runā par viņu, un tas šo cilvēku iztēlē sāk pieņemt arvien lielākus un lielākus apmērus. Bez šaubām, sātans ir spēcīga būtne, bet, pateicība Dievam, ka mums ir varenāks Pestītājs, kas ļauno izraidījis no Debesīm. Sātanam patīk, ka mēs daudzīnām viņa varu. Bet kādēļ gan mums nerunāt par Jēzu? Kādēļ necildināt Viņa spēku un milestību?” (Elena Vaita “Laikmetu ilgas”, 490., 493. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Pārdomā dažus piemērus no šīs nedēļas tēmas, kas parāda Bībelē atklātās uzvaras. Kādos veidos mēs redzam mūsdienās notiekam līdzīgas lietas? Ko mēs varam darīt, ja vispār kaut ko varam, lai tās notiktu biežāk?

2. Ko nozīmē „tuvoties Dievam”, kā teikts Elenas Vaitas grāmatas citātā? Kā mēs to darām? Pārrunājiet grupā, ko tas nozīmē, kā jūs to darāt un kas notiek tad, kad jūs to darāt!

3. Iedomājies, ka tu esi Pēteris un cilvēki grib kaut vai tikai pieskarties tavai ēnai. Padomā, ko tas var tev izdarīt garīgā ziņā! Kas ir tava vienīgā drošība šādā situācijā?